

ת"פ 10579/07/15 - מדינת ישראל נגד גרשון גיא בר-זיו

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

19 אפריל 2016

ת"פ 10579-07-15 מדינת ישראל נ' בר-זיו

כב' השופט יואל עדן

המאשימה מדינת ישראל

נגד

הנאשם גרשון גיא בר-זיו

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד שרון שוורץ

הנאשם וב"כ עו"ד נדב אלמוג ממשרד עו"ד ג'קי סגרון

מז דין

האישום

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו בכתב אישום מתוקן, בשלוש עבירות של קשירת קשר לפשע לפי סעיף 499(א)(1) לחוק העונשין, שלוש עבירות של קבלת שוחד על ידי עובד ציבור לפי סעיף 290 לחוק העונשין, שלוש עבירות של מרמה והפרת אמונים לפי סעיף 284 לחוק העונשין, ועבירת הכנסת ציוד קצה רט"ן לבית הסוהר לפי סעיף 52(ב)(2)(א)(ג)(ד) לפקודת בתי הסוהר [נוסח חדש].

על פי כתב האישום המתוקן, במועדים הרלוונטיים עבד הנאשם כסוהר בבית סוהר.

על פי האישום הראשון, במועד שאינו ידוע למאשימה אך אחרי 2.6.2014, פנה אסיר בשם משה בן איבגי לנאשם והציע לו כסף בתמורה לכך שיחדיר עבורו חפצים שונים לתוך בית הסוהר, הנאשם הסכים, ולפחות ארבע פעמים במועדים שונים החדיר הנאשם עבור האסיר שקית עם חפצים שונים לרבות דברי מאכל, פרטי לבוש, נעליים ודיסקים, תוך שהנאשם היה מסתיר את השקית מאחורי דלת כניסה למשרד, עד שהאסיר הגיע ולקח אותה. במסגרת הקשר, נפגש הנאשם עם אמו של האסיר בסמוך למסעדה, שם קיבל מידה את השקית עם החפצים, ובכל אחת מהפעמים קיבל ממנה סכום כסף הנע בין 400-600 ₪.

על פי האישום השני, במועד שאינו ידוע למאשימה אך אחרי 2.6.2014, פנה אסיר בשם שמעון אלמקייס לנאשם והציע לו כסף בתמורה שיחדיר עבורו לבית הסוהר שתייה אלכוהולית ו"כדורים", הנאשם הסכים, במסגרת הקשר נפגש הנאשם עם אחר קיבל ממנו שקית ובתוכה משקה אלכוהולי ותחליף סם בצורת כדורים, באריזה שרשום עליה "אדוויל", וכן קיבל סכום של 2,000 ₪. מאחר והאסיר עבר אגף, נבצר מהנאשם למסור לו את השקית, והוא השליך את תכולתה לפח אשפה.

על פי האישום השלישי, במועד שאינו ידוע למאשימה אך אחרי 2.6.2014, פנה אסיר בשם חגי זגורי לנאשם והציע לו 1,000 ₪ בעבור כל פעם שיחדיר עבורו חפצים שונים לתוך בית הסוהר, הנאשם הסכים, ולפחות שלוש פעמים במועדים

שונים החדיר לבית הסוהר שקית עם חפצים שונים לרבות דברי מאכל, נעלי ספורט, סרטי פורנו ומשקאות אלכוהוליים, ומסרה לאסיר. במסגרת הקשר, נפגש הנאשם עם אדם אחר בתחנת רכבת, שם קיבל מידי אדם השקית עם החפצים, ובכל אחת מהפעמים קיבל ממנו 1,000 ₪. בהמשך הציע האסיר לנאשם כי יחדיר לבית הסוהר עבורו מכשיר פלאפון בתמורה לסך 3,500 ₪, הנאשם הסכים, נפגש עם האחר, קיבל ממנו מכשיר פלאפון, מטען ושקית ובה דיסקים, דברי מאכל ומשקאות אלכוהוליים, וקיבל 2,500 ₪ בתמורה, והנאשם החדיר את החפצים לבית הסוהר ומסרם לאסיר.

בנוסף, בין התאריכים 2016.11.5-2013.21.5 קיבל הנאשם מאסיר זה הלוואה בסך 3,500 ₪ שהועברו אליו באמצעות האחר, והנאשם לא החזיר את ההלוואה.

הצדדים הגיעו להסדר במסגרתו הודה הנאשם בכתב האישום המתוקן, ואין הסדר לעניין העונש.

הנאשם נשלח לקבלת תסקיר, ובהמשך לקבלת חו"ד ממונה שהינה חיובית.

הנאשם היה במעצר מיום 2015.22.6 ועד ליום 2015.28.7.

טענות הצדדים

2. ב"כ המאשימה טענה כי במעשיו פגע הנאשם בערכים של סדרי השלטון והמשפט, טוהר המידות של פקידי ציבור, פעילותו התקינה של המנהל ואמון הציבור במערכת השלטונית, כאשר מדובר בפגיעה קשה בערכים אלו, אשר בתי המשפט הדגישו את חשיבותם, ובעבירות שוחד אף הוחמרה הענישה עם תיקון 103 לחוק העונשין אשר הגדיל את העונש מ-7 שנים ל-10 שנים, ואף הפסיקה האחרונה ציינה את החומרה בעבירת השוחד נוכח השינוי החקיקתי, כאשר נטען כי מדובר בעבירה אשר העונש ההולם לה הוא מאסר בפועל וקנס משמעותי.

נטען כי מדובר בשלוש הזדמנויות שונות בהן הנאשם ניצל את מעמדו כסוהר ואת האמון שניתן בו, במעשיו פגע בציבור ובתדמית כוחות הביטחון, העבירות בוצעו על רקע בצע כסף, ובנסיבות העניין מתחם העונש ההולם נע בין 3-5 שנות מאסר בפועל.

נטען כי אין ליתן משקל משמעותי להעדר עבר פלילי ולמצב רפואי ונפשי על רקע הליך פלילי, שכן מדובר בתכונות המאפיינות את הנאשמים בעבירות שוחד אשר לרוב ניהלו עד העבירה אורח חיים נורמטיבי וחיובי, ושירות המבחן הצביע על סיכוי כלשהו להישנות עבירות ומשכך על העונש להיות באמצע המתחם המוצע, תוך השתת קנס כספי משמעותי ומאסר מותנה.

3. ב"כ הנאשם טען כי הנאשם הודה בהזדמנות הראשונה, ובעדותו במשטרה עזר לחשוף מקרים נוספים ובעניינים של האסירים הוגש כתב אישום [הוגש נ/1 - שהוא כתב אישום ביחס לאחד משלושת האסירים], כאשר הודאה מוקדמת ללא תמורה וללא אופק עונשי מצביעה על הפנמת הפסול ולקיחת אחריות אמיתית, ויש להתחשב בכך.

נטען כי הנאשם נעדר עבר פלילי, שירת בצבא בסיירת מטכ"ל ובהמשך במודיעין ואף שרת שנה בקבע, הוא מגיע ממשפחה נורמטיבית והתנהלותו הטילה עליו ועל משפחתו בובה, כאשר את העבירות ביצע בפרק זמן קצר של 3 שבועות לנוכח תקופה קשה שעבר לרבות גירושים וקושי בתשלומי חובות להוצל"פ.

ב"כ הנאשם טען כי יש לתת משקל בכורה לשיקולי השיקום, כאשר הנאשם מצא כיום עבודה חדשה, נישא בשנית ונולדה לו ילדה, הוא שולב בקבוצה ייעודית טיפולית והתסקיר בסופו חיובי, כאשר נכתב בתסקיר כי עונש מאסר בפועל עלול להוביל לרגרסיה במצבו, הנאשם שהה במעצר חודש וחצי, והאינטרס הציבורי העיקרי הוא שיקום הנאשם ויודא כי לא יחזור למעגל הפשיעה.

עוד נטען כי העבירות עצמן אינן ברף חומרה גבוה, כאשר סכומי הכסף שהתקבלו נמוכים ונעים בין 400-2500 ₪, הציוד שהוכנס אינו ציוד אסור, ואת רובו ניתן לרכוש בקנטנה, ולגבי הרט"ן נטען כי האסיר לא היה מנוע שיחות כך שלא מדובר בהפרה חמורה של תנאי הכליאה, וב"כ הנאשם טען כי מתחם העונש לו עתרה המאשימה חורג לחומרה, והציג פסיקה מטעמו המכילה עונשים הנעים בין 6 חודשי עבודות שירות ל-9 חודשי מאסר בפועל, והתבקש כי בית המשפט יטיל על הנאשם עבודות שירות, מאסר מותנה, קנס והמשך הליך טיפולי, מידת הרחמים, העדפת שיקולי שיקום וחריגה ממתחם הענישה.

הנאשם אמר כי הוא מבין את החומרה של מעשיו שנוגדים את עקרונותיו, כיום הוא בחשיבה אחרת ולא יחזור על הדברים, כעת הוא משקם את קו חייו והוא מצטער ורוצה להגיע למצב של שיקום ממשי והתחיל את חייו מחדש, ומבקש כי יתחשבו בעברו ובתרומתו למדינה, ואין מדובר במעשה סידרתי.

הערכים המוגנים ומתחם העונש ההולם

4. העבירות אשר ביצע הנאשם חמורות, ונסיבות ביצוען תוך ניצול מעמדו והאמון שניתן בו, גם הן חמורות.

בביצוע העבירות ובאופן ביצוען פגע הנאשם בערכים המוגנים שביסודן והם טוהר המידות של פקידי הציבור, פעילותו התקינה של המנהל הציבורי, הגינות שלטונית, ואמון הציבור ברשויות הציבוריות ובעובדיהן.

לעניין הערכים שנפגעים בעבירת השוחד, נקבע כי:

"עבירות השוחד הן חלק משורה של עבירות הקבועות בחוק העונשין, שנועדו להנהיג נורמות התנהגות ראויות בקרב עובדי ציבור ולמנוע גילויי שחיתות מצידם. בפסיקתנו הוכרו שלושה ערכים עיקריים שעליהם נועדו האיסורים הפליליים על מתן שוחד ולקחתו להגן: טוהר המידות של פקידי הציבור, שנועד להבטיח כי האנשים שבידם מופקדים כוחות וסמכויות לפעול בשם הרשות ושחבים חובת נאמנות לציבור יפעלו ביושר ובהגינות; פעילותו התקינה של המינהל, שעלולה להשתבש אם עובדי ציבור שנתון להם שיקול דעת ישקלו שיקולים זרים בשל שוחד שניתן להם; ואמון הציבור במערכת השלטונית, שהוא חיוני לקיום חיים דמוקרטיים תקינים ושעלול להיפגע אם השירות הציבורי יתפס בעיני הציבור כמושחת וכמי שעובדיו נוהגים לקבל שוחד."

דנ"פ 10987/07, 24/08 מדינת ישראל נ' כהן (2.3.2009).

רבות נפסק בדבר חומרת עבירת השוחד והענישה החמורה הראויה במסגרתה.

לעניין זה ר' ע"פ 419/92 **מדינת ישראל נ' חיים כהן** (וערעור שכנגד), פד"י מז(3), 821, וכן ר' ע"פ 6564/04 **סטויה נ' מדינת ישראל** (18.10.2004), ור' ע"פ 10735/04 **יצחק גולדמן נ' מדינת ישראל** (20.2.2006).

כאמור, הנאשם עבד במשרה שבמהותה מצריכה אמון רב מצד אלו הנוטלים בה חלק, והוא הפר אמון זה כאשר בשלושה מועדים שונים קשר קשר ושיתף פעולה עם שלושה אסירים שונים, והכניס עבורם ציוד, מעשים שמעבר לחומרה שבביצועם, הם גם מהווים פגיעה בשוויון אל מול שאר האסירים תוך פגיעה באמון בעובדי הציבור.

5. קביעת מתחם העונש ההולם מתבצעת בעיקר תוך התייחסות לנסיבות ביצוע העבירה, ולמתחם הנקבע היבט אינדיבידואלי הקשור למקרה המסוים הנדון. ר' ע"פ 1323/13 **חסן ואח' נ' מ"י** (5.6.2013).

לשם קביעת המתחם יש לראות במכלול העבירות כאירוע אחד, בהתאם למבחן "הקשר ההדוק" (ע"פ 4910/13 **ג'אבר נ' מדינת ישראל** (29.10.2014)), ומעשי הנאשם מהווים מסכת אחת של פעילות עבריינית אשר שיטתה דומה, הערכים הנפגעים בה זהים, העבירות מבוצעות אל מול אסירים בכל המקרים, ויש לראות את מכלול העבירות כאירוע אחד בעל מתחם עונש אחד הולם.

- רע"פ 4184/15 **מירוות מח'ול בקלה נ' מדינת ישראל** (18.6.2015) - הורשעה המערערת בעבירות של לקיחת שוחד, קבלת דבר במרמה והפרת אמונים, כאשר בעודה עובדת כפקידה באגף השומה והגביה בעירייה, פעלה להפחתה ו"העלמה" של חובות ארנונה לתושבים בסכום מצטבר של ₪ 777,268 וקיבלה תמורה כספית לפעולותיה בסכום מצטבר של 125,000 ש"ח. ביהמ"ש השלום הטיל עליה 5 חודשי מאסר ואלו הוחמרו ל-11 חודשי מאסר במסגרת ערעור לביהמ"ש המחוזי. ביהמ"ש העליון דחה את בקשת רשות הערעור וקבע כי אין מדובר בסטיה קיצונית בענישה, מה גם שהינו בטווח שהוסכם בהסדר הטיעון.

- רע"פ 3352/06 **אליעזר בוזגלו נ' מדינת ישראל** (12.6.2008) - הורשע המערער בעבירות שוחד כאשר בהיותו פקח עירוני קיבל סכומי כסף של 1,000 דולר מדי חודש בתמורה לסיוע למכון ליווי מפני פעילות משטרתית, במשך כ- 8 חודשים, והוטלו עליו 6 חודשי מאסר בעבודות שירות. הערעור ובקשת רשות הערעור נדחו.

- בע"פ 6916/06 **ארמון אטיאס נ' מדינת ישראל** (29.10.2007) - הורשע המערער בעבירות שוחד מירמה והפרת אמונים כאשר בהיותו מנהל במחלקת הבניה בעירייה, קיבל כספים מלקוחות לקידום ענייניהם במחלקה וקידום טיפול בלקוחות אשר היו שייכים לבנו, והוטלו עליו 7 חודשי מאסר בפועל. בית המשפט עליון הדגיש כי מדובר בעבירה שלרוב למבצעה אין הרשעות קודמות, יש חשיבות לשיקולי הרתעה, והערעור נדחה.

6. ב"כ המאשימה עתרה לקביעת מתחם עונש הנע בין 3-5 שנים והגישה פסיקה מטעמה, אולם הפסיקה אליה ההפניה, מתייחסת לנסיבות חמורות יותר ולמעשים אשר להם היבט בטחוני בנוסף לעבירות השוחד, והחומרה נבעה בעיקרה מהחשש הביטחוני והסיכון לחיי אדם שנבעו מהמעשים, ופסיקה זו אינה יכולה לשמש לקביעת המתחם בענייננו.

מעשי הנאשם חמורים, אולם בחינתם נסיבות ביצועם אל מול הענישה בפסיקה המפורטת לעיל ופסיקה נוספת בעבירות

דומות, מביאה למסקנה כי על המתחם לכלול מאסר בפועל, אולם בנסיבות ביצוע העבירות, נמוך מזה לו עותרת המאשימה.

נסיבות ביצוע העבירות חמורות והנאשם פוגע באמון אשר ניתן בו ומבצען במסגרת תפקידו, אך לצד זאת יש לזכור כי מדובר בהכנסת פרטי ציוד שנעדרים היבט בטחוני, והחמור בהם הינו הכנסת מכשיר הטלפון כאמור באישום השלישי. מעבר להכנסת מכשיר הטלפון, החפצים אשר הוכנסו, לצד חומרת עצם המעשה, אינם כאלו אשר מציבים אותו ברף החומרה הגבוה מאוד הנטען.

על מתחם העונש ההולם לבטא מחד את החומרה, ומנגד להיקבע באופן מידתי בהתאם לנסיבות המסויימות של המקרה.

כמו כן מכתב האישום עולה כי מדובר בסכומים שאינם גבוהים, וגם כאן, לצד החומרה שבמעשה, יש להביא גם נתון זה בשיקולים.

נוכח האמור, ונסיבות ביצוע העבירות, אני מוצא את מתחם העונש ההולם בגין העבירות אשר בוצעו על ידי הנאשם, בנסיבות ביצוען, ככולל מאסר בפועל הנע בין 9 ל - 18 חודשים.

על הענישה לכלול גם רכיב של קנס, לאור ההיבט הכלכלי שביסוד העבירות.

הענישה

7. הנאשם יליד 1985 והוא נעדר עבר פלילי.

הוגש תסקיר שירות מבחן הסוקר את נסיבותיו האישיות והמשפחתיות של הנאשם אשר חלקן לא יפורט מפאת צנעת הפרט.

מהתסקיר עולה כי הנאשם נשוי ואב לשתי פעוטות, מגיל 26 השתלב בעבודה כסוהר בשב"ס, ומספר על חיי משפחה נורמטיביים ותקינים.

הנאשם החל הליך טיפולי במסגרת שירות המבחן, והוא משתתף בקבוצה ומדבר בפתיחות על הקשיים שעמם מתמודד, וניכר כי בעזרת התהליך מצליח להבין את חומרת מעשיו וער להשלכותיהם, תוך שצוין כי הנאשם עדיין מתקשה להעמיק ההתבוננות במניעים ובדפוסים שהביאו להתנהגותו העבריינית.

ביחס לביצוע העבירות, הנאשם תאר תקופה משברית שעבר במהלכה התמודד עם לחצים, ותיאר הליך גירושם ולחץ כלכלי בעקבות דמי מזונות והליכי הוצל"פ שננקטו נגדו, ואלו הובילו לקשייו לעמוד בפיתוי לעשיית רווח כספי קל.

שירות המבחן מציין התרשמותו כי מדובר בגבר צעיר בעל דימוי עצמי ירוד וזהות לא מגובשת, עם קושי בהצבת גבולות פנימיים, והחיוך המתמיד עם גורמים עבריינים בעבודתו הובילו להתנהגותו, ויש לראות בכך גורמי סיכון מסויים. לצד זאת, כגורמי סיכוי, מתייחס שירות המבחן להעדר עבר פלילי, ועצם פיטוריו והרחקתו ממוקד העבריינות, והטיפול שעבר וכן מצבו המשפחתי הנוכחי, כל אלו ממתנים את הסיכון להישנות התנהגות פורצת גבולות.

בנוסף צויינה השתלבות הנאשם בטיפול במסגרת שירות המבחן, וכי הדבר מסייע לנאשם בתהליך הדרגתי של חשיפת דפוסיו הבעייתיים.

שירות המבחן מציין את נכונות הנאשם להמשיך בקבלת טיפול מתוך הכרה בכך שביצוע העבירות מעיד על מורכבות מצבו ודפוסיו הבעייתיים, ורואה יכולת של הנאשם להפיק תועלת מההליך הטיפולי.

שירות המבחן המליץ על הטלת צו מבחן לשנה, במהלכו ישתלב הנאשם בטיפול המשכי ייעודי, וצוין כי הטלת מאסר מאחורי סורג ובריש עשויה להוביל לרגרסיה במצבו של הנאשם, החלשת כוחותיו, לפגיעה בדימוי העצמי והיחלשות המערכת המשפטית כולה, כלכלית ורגשית, והומלץ על הטלת מאסר בעבודות שירות אשר יאפשר את ההליך הטיפולי, ומאסר מותנה.

8. מהתסקיר עולה כי הנאשם מנהל אורח חיים נורמטיבי, משולב בעבודה וחיי משפחה תקינים, והשכיל להירתם לתהליך הטיפולי שהוצע לו, ותסקיר שירות המבחן מתאר תמונה אשר בעיקרה חיובית, הגם שעל הנאשם להמשיך בהליך הטיפולי, וכברת דרך עודנה לפניו.

ההתרשמות הינה כי הנאשם אכן מכה על חטא, ומגלה מוטיבציה לשינוי אורחות חייו ודרכי חשיבתו למען המשך מסלול חיים נורמטיבי ופרודוקטיבי.

אני מוצא כי בעניינו של הנאשם יש לתת משקל לשיקולי השיקום, לאור מכלול הנסיבות המתוארות לעיל, קבלת האחריות, ההליך הטיפולי אשר החל, המשמעות של הטלת מאסר בפועל על הנאשם והתהליך החיובי שהוא עובר.

לאור האמור, אני מוצא כי יש לרדת אל מתחת למתחם העונש ההולם, ובנוסף לשיקולים דלעיל, מובאת גם העובדה כי מדובר בנאשם נעדר עבר פלילי, וכן המשמעות של המאסר עבור מי שהיה סוהר.

הנאשם היה במעצר פרק זמן של כחודש ושבע. הטלת ענישה אשר תהיה מאסר בעבודות שירות למלוא התקופה של 6 חודשים, כאשר מובא בשיקולים המעצר למשך למעלה מחודש, משמעותה אמנם ירידה אל מתחת לרף התחתון במתחם העונש ההולם, אולם זוהי ירידה מתונה, של כחודש ושלושה שבועות.

במכלול הנסיבות האמורות לעיל, יש לעשות שימוש באפשרות לרדת אל מתחת למתחם, משיקולי שיקום, באופן שאינו מהווה חריגה משמעותית מהמתחם, כאשר מנגד עומדים השיקולים המפורטים לעיל והמשמעות של המאסר לנאשם.

9. **לאור כל האמור, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:**

מאסר בעבודות שירות - מאסר בפועל לתקופה של 6 חודשים. תקופת מאסרו תרוצה בדרך של עבודות שירות בהתאם לחוות דעת הממונה על עבודות שירות. הובהרה לנאשם חובתו לבצע את עבודות השירות, ובמידה שלא יעשה כן ניתן יהיה להמירן בעונש מאסר בפועל, וכך גם יוכל הממונה לפי שיקול דעתו, היה וימצא קיומה של עילה לכך. מובהר כי מתקופה זו לא מופחתים ימי המעצר.

הנאשם יתייצב לתחילת עבודות השירות ביום 22.5.2016 בהתאם לחוות דעת הממונה.

מאסר על תנאי - מאסר על תנאי לתקופה של 6 חודשים. הנאשם יישא בעונש זה אם בתקופה של שלוש שנים מהיום יעבור על עבירה נוספת לפיה הורשע.

קנס - קנס בסך 5,000 ש"ח או מאסר למשך 20 יום תחתיו; הקנס ישולם ב- 5 תשלומים חודשיים שווים ורצופים. התשלום הראשון ישולם בתוך 90 יום מהיום ויתר התשלומים מידי 30 יום לאחר מכן.

צו מבחן - ניתן בזה צו מבחן לתקופה של שנה כלפי הנאשם. הנני מחייב את הנאשם לשתף פעולה עם שירות המבחן, על פי הנחיות שירות המבחן. מובהר לנאשם כי באם לא יקיים צו זה, ניתן יהיה לחזור ולדון מחדש בשאלת העונש, ולהטיל עליו עונש נוסף.

זכות ערעור בתוך 45 יום מהיום.

ניתנה והודעה היום י"א ניסן תשע"ו, 19/04/2016 במעמד הנוכחים.

יואל עדן , שופט

הוקלד על ידי חנה פלקר